

[Erik Hansen (Ålborg amt).]

vegne sige, at vi har megen interesse for hele den offentlige sektor, som i allerhøjeste grad berøres af bygge- og anlægssektoren; der er sat meget ind, og vi er enige i, at man naturligvis skal følge netop bygge- og anlægssektoren med den største opmærksomhed. Men det radikale venstre tror ikke på, at man ved at sætte kunstige midler ind i form af øget aktivitet i den offentlige sektor på nuværende tidspunkt fremmer det, der må være målet.

Kjær Rasmussen: Det er vores opfattelse, at dette SF-forslag er et velment forslag, men samtidig et forslag, man vil få uhyre svært ved at vinde gehør for i regeringen. Regeringen lægger jo ikke skjul på, at dens politik er at overflytte arbejdere fra bygge- og anlægssektoren til de eksportproducerende erhverv, alt sammen i et forsøg på at genoprette den skæve betalingsbalance. SF-forslaget kolliderer således med regeringens politik, hvilket jo også fremgik af finansministerens indlæg.

Hr. Helge Nielsens snak om, at en socialdemokratisk regering vil løse de problemer, vi her diskuterer, tror jeg ikke rigtig på. Jeg har mine alvorlige tvivl med hensyn til, om socialdemokratiet vil føre en politik, der er i uoverensstemmelse med kapitalens fundamentale interesser; i hvert fald skylder socialdemokratiet os et bevis derfor. Så vidt vi kan se, er det altså ikke en ny kæmner, vi har brug for, men en ny politik.

Herudover må man så rejse det spørgsmål, om et forslag af denne art løser nogen som helst problemer. Det er ikke muligt at se bort fra — vi kan i hvert fald ikke — at vi lever i et kapitalistisk samfund, hvor de private mennesker, som har rådighedsretten over kapitalen, også har frihed til at bestemme, hvor i landet de vil investere deres penge. Det er altså i selve vort økonomiske system, man skal finde årsagerne til den skæve udvikling landsdelene imellem. Hvad gør nemlig kapitalejerne? Ja, de investerer i områder, hvor der i forvejen er økonomisk vækst; hvor trafikbetjeningen er god, og hvor arbejdskraftudbuddet er alsidigt. Her klumper virksomhederne sig sammen, her kommer udviklingen til at foregå, og i de øvrige områder indtræder der stagnation. Det er sådanne ting, der sker, når private

mennesker har den endelige afgørelse af, hvor i landet de vil investere.

Det siger sig selv, at når man mener det rigtigt at udstyre private kapitalejere med så store beføjelser, så afskærer man samtidig det offentlige fra at foretage den landsplanlægning, som alene vil være i stand til at fremskaffe en mere jævn udvikling. En sådan jævn udvikling kan selvsagt kun ske, dersom det bliver muligt at planlægge såvel private som offentlige investeringer.

Det må herefter være et socialistisk partis opgave at gøre opmærksom på disse forhold fremfor at indgyde befolkningen i de pågældende områder en tro på, at det nuværende kapitalistiske system kan løse problemerne. Det er dette system nemlig overhovedet ikke interesseret i, og efter vores mening var det sådanne ting, der skulle siges i denne forbindelse.

Hanne Reintoft: Lad mig lige indledningsvis i anledning af nogle bemærkninger fra den socialdemokratiske ordfører sige, at heller ikke vi mener, tørre tærsk løser nogen problemer, og heller ikke vi mener, at vrede bør gå ud over en enkelt person. De arbejdsløse bygningshåndværkere må rette deres angreb primært mod hele vores samfundssystem og selvfølgelig sekundært mod den regering, der har påtaget sig at lede samfundet.

Men lad mig i den forbindelse sige, at da de arbejdsløse murere den 14. april i år demonstrerede her mod regeringens politik, var jeg med dem under hele demonstrationen og oplevede hernede på slotspladsen, hvor stor harme og vrede der var blandt de arbejdsløse. Jeg oplevede også, at deres faglige ledere måtte bruge og brugte hele deres autoritet for at få dem til ikke at begå overilede handlinger. Det lykkedes også, men bedre blev det jo ikke af, at de samme ledere med 21.000 protestunderskrifter mod arbejdsløsheden derefter måtte sidde i timevis oppe i ministeriet, uden at nogen minister gad snakke med dem, indtil arbejdsministeren tilfældigvis kom forbi og gav dem en sludder for en sladder. Man kan jo også selv opføre sig så nonchalant og overlegent i en vanskelig situation, at man selv skaber baggrunden for megen dyb harme og vrede og dermed før uoverlagte handlinger. Lad mig dertil føje, at jeg lige har talt med formanden for murerne i Århus, og at hans